



10. nap: Szombat – Sziklára épült ház

A mai napon a sziklára épült ház képénél időzünk. Annak az ígéretével, hogy ha Istenbe vetjük bizalmunkat, akkor jöhet bármi, életünk biztos talajon áll. Ennek megvan a felemelő egyszerűsége: Krisztus nem csodát vár tőlünk, hanem azt, hogy bízunk benne, és így a tőle, általa kapott belső békességünk mások támasza is legyen.

A sziklára épült ház vonzó képe a mi házunknak és családuknak? Egy ilyen ház a mi házunk és családuknak eszménye, amely menedék és igazodási pont lehet az istenkeresőknek?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Szentlélek Isten, Te vagy lelke a lelkemnek. Alázattal imádlak Téged. Világosíts meg engem! Erősíts engem! Vezess engem! Vigasztalj engem! Tárd fel előttem, amennyiben az örök Atya tervének megfelel, tárd fel előttem kívánságaidat! Ismertesd meg velem, mit kíván tőlem az örök szeretet! Mutasd meg, mit kell tennem! Mutasd meg, mit kell elviselnem! Hadd lássam meg, mit kell csendesen, szerényen, elmélkedve magamra vennem, hordoznom és elszenvednem! Igen, Szentlélek Isten, mutasd meg nekem akaratodat és az Atya akaratát, hogy egész életem semmi más ne legyen, csak egy állandó, folytonos "igen" az örök Atya Isten kívánságaira és akaratára. Amen. (Kentenich atya)

“Szentek legyetek, amint én is szent vagyok!”

Olvasmány Péter első leveléből (1Pt 1, 13-25)

Ezért övezzétek fel gondolkodásotokat, legyetek józanok, mindenestül reméljétek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenése hoz nektek. Mivel engedelmes gyermekek vagytok, életeteket ne szabjátok múltbeli vágyaitokhoz, amikor még tudatlanságban éltetek, hanem mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között; mert meg van írva: „Szentek legyetek, amint én is szent vagyok.” Ha Atyának hívjátok azt, aki részrehajlás nélkül ítél meg mindenkit a tettei alapján, éljétek istenfélelemben zárandoklásotok idején. Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak drága vére árán.

Őt (Isten) előre, már a világ teremtése előtt kiválasztotta, de csak az utolsó időkben jelent meg, miattatok. Általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és megdicsőítette, hogy hitetek és reményetek Istenben legyen.

Miután lelketeket az igazságnak engedelmeskedve már megtisztítottatok az őszinte testvéri szeretetre, figyelmesen szeressétek egymást, szívből. Nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születtetek újjá Isten élő és örök szava által. Mert: Minden test olyan, mint a fű, a dicsősége, mint a rét virága. Elhervad a fű, s lehull a virága, de az Úr szava örökre megmarad. Ez pedig az a tanítás, amelyet hirdettek nektek.

Elmélkedés

„Ha nevet adunk a saját házasságunkról alkotott képnek, akkor legyünk arról meggyőződve, hogy ennél a folyamatnál, munkánál a Szentlélek velünk van. Tehát a Jóisten egy eredeti képet alkotott rólunk és mi ennek nevet adunk. Ha eltaláltuk ezt a képet, akkor örömünk telik ebben a gondolatban. Akkor nem úgy hat a lelkünkre, mint a Tízparancsolat, vagy valamiféle előírás, hogy ilyennek kell lennünk, hanem úgy, mint amikor azon gondolkodtunk, hová menjünk szabadságra, s megtaláltuk. Egy ilyen cél örömteli módon hat a lelkünkre és vágyódunk oda.” (Tilmann atya) Megszólít-e minket a sziklára épült ház képe?

A római birodalomban a keresztények megengedték a pogányoknak, hogy részesüljenek otthonaik légköréből. És a pogányok azt mondták: Nézzétek, hogy szeretik egymást! Az a mód, ahogyan a keresztények bántak egymással, meggyőző volt. Ma is ebben van az Egyház jövője.

Így lesz az otthonunk is az apostolság eszközévé. Természetesen helyénvaló, ha kilépünk az otthonainkból, és apostoli tevékenységet végzünk. De az otthonainknak önmagában is nagyon fontos küldetésük van. Meghívjuk az embereket, és ők jól érzik magukat nálunk. Beszélgetünk velük az életről. Ez egy beszélgetés a szívükben zajló dolgokról, nem csak fecsegés jelentéktelen dolgokról. Arról beszélgetünk velük, ami a legmélyebben foglalkoztatja őket.

Isten azt mondja: „Csak menj, és hirdesd az én szavam, én küldelek téged.” Először külső helyváltoztatásra gondolunk, amikor küldetésről hallunk. Gondolhatunk esetleg arra, hogy Jónást Ninivébe küldték. Ám itt először is valami másról van szó. Arról van szó, hogy Isten küld, és ez egy belső életfolyamat. Isten gyakran a közvetlen környezetünkbe küld bennünket, ami miatt a próféták gyakran féltek. Amikor a házaspárok apostolságáról beszélünk, akkor fontos számunkra, hogy új életérzés tölt el bennünket. Ez az életérzés azt mondja: „Eszközök vagyunk!”. Eszközök vagyunk, és Isten rajtunk keresztül hat.

“Szentek legyetek, amint én is szent vagyok.”

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk. Rád, mint sziklára építjük házunkat, Benned bízunk! Szentlélek, add meg számunkra különösen is az erősség, a hűség, a békeség, a kedvesség és a jóság gyümölcseit, hogy jó eszközeid lehessünk.

Szűzanyánk, Családok Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.